

- 2) Artykuły 107 i 108 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przyznają nadawcy publicznemu uprawnienia stanowiące odstępstwo od prawa powszechnego, umożliwiające mu prowadzenie przez niego samego przymusowej egzekucji niezapłaconych wierzytelności z tytułu składki abonamentowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverfassungsgericht – Niemcy) – postępowanie wszczęte przez Heinricha Weissa i in.

(Sprawa C-493/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Polityka gospodarcza i pieniężna – Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/774 – Ważność – Program zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych – Artykuły 119 i 127 TFUE – Uprawnienia EBC i Europejskiego Systemu Banków Centralnych – Utrzymanie stabilności cen – Proporcjonalność – Artykuł 123 TFUE – Zakaz monetyzacji długu państw członkowskich strefy euro

(2019/C 65/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverfassungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber

Przy udziale: Bundesregierung, Bundestag, Deutsche Bundesbank

Sentencja

- 1) W wyniku rozpatrzenia pytań prejudycjalnych od pierwszego do czwartego nie stwierdzono niczego, co podważałoby ważność decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/774 z dnia 4 marca 2015 r. w sprawie programu zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych, zmienionej decyzją Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/100 z dnia 11 stycznia 2017 r.
- 2) Piąte pytanie prejudycjalne jest niedopuszczalne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 grudnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Liège – Belgia) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydane przeciwko Marinowi-Simionowi Sutowi

(Sprawa C-514/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Europejski nakaz aresztowania – Artykuł 4 pkt 6 – Podstawa fakultatywnej odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania – Przesłębstwo będące podstawą skazania na karę pozbawienia wolności w wydającym nakaz państwie członkowskim, które w wykonującym państwie członkowskim jest zagrożone tylko karą grzywny)

(2019/C 65/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Marin-Simion Sut

Sentencja

Artykuł 4 pkt 6 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy, tak jak sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym, osoba, której dotyczy europejski nakaz aresztowania wydany w celu wykonania kary pozbawienia wolności, ma w wykonującym nakaz państwie członkowskim miejsce zamieszkania oraz posiada w nim więzi rodzinne, społeczne i zawodowe, wykonujący nakaz organ sądowy może, ze względów związanych z resocjalizacją wspomnianej osoby, odmówić wykonania tego nakazu, nawet jeśli przestępstwo będące podstawą wspomnianego nakazu jest zgodnie z prawem wykonującego nakaz państwa członkowskiego zagrożone tylko karą grzywny, o ile zgodnie z tym samym prawem krajowym okoliczność ta nie stoi na przeszkodzie temu, by kara pozbawienia wolności orzeczona wobec osoby, której dotyczy nakaz, została w tym państwie członkowskim rzeczywiście wykonana, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2018 r. – Mykola Yanovych Azarov / Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-530/17 P P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie – Zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Umieszczenie nazwiska wnoszącego odwołanie w wykazie – Decyzja wydana przez organ państwa trzeciego – Spoczywający na Radzie obowiązek zweryfikowania, czy decyzja ta została wydana z poszanowaniem prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej)

(2019/C 65/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Mykola Yanovych Azarov (przedstawiciele: A. Egger i G. Lansky, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix i F. Naert, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 7 lipca 2017 r., Azarov/Rada (T-215/15, EU:T:2017:479), zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2015 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/357 z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim dotyczą one Mykoli Yanovycha Azarova.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania poniesionymi zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 374 z 6.11.2017.